

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2010/23/ЕС НА СЪВЕТА

от 16 март 2010 година

за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на незадължително и временно прилагане на механизма за самоначисляване във връзка с доставки на някои услуги, при които съществува риск от измами

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие със специалната законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Директива 2006/112/ЕО на Съвета ⁽³⁾ определя, че данъкът върху добавената стойност (ДДС) е платим от всяко данъчнозадължено лице, извършващо облагаеми доставки на стоки и услуги. Същевременно, в случай на трансгранични сделки и в определени национални сектори с висок риск от измами, например строителство или отпадъци, се предвижда прехвърляне на задължението за плащане на ДДС към лицето, което получава доставката.
- (2) Предвид мащаба на измамите с ДДС, на държавите-членки следва да бъде позволено временно да прилагат механизъм, при който задължението за плащане на ДДС се прехвърля към лицето, на което са прехвърлени квоти за емисии на парникови газове, както са определени в член 3 на Директива 2003/87/ЕО ⁽⁴⁾, и други единици, които могат да се използват за постигане на съответствие с посочената директива.

(3) Въвеждането на такъв механизъм, насочен към посочените услуги, при които според придобития напоследък опит съществува особено висок риск от измами, за разлика от общото му прилагане, не следва да окаже неблагоприятно въздействие върху основните принципи на системата на ДДС, като например плащането на части.

(4) Държавите-членки следва да изготвят доклад за оценка на прилагането на механизма, за да се даде възможност за оценяване на неговата ефикасност.

(5) С оглед на оценяването по прозрачен начин на ефекта от прилагането на механизма относно дейностите с цел измама, докладите за оценка от държавите-членки следва да се основават на предварително определени критерии, установени от държавите-членки. Всяка такава оценка следва ясно да оценява равнището на измамите преди и след прилагането на механизма и всяка последваща промяна в тенденциите при дейностите с цел измама, включително доставки на други услуги. Докладът следва да съдържа и оценка на разходите за съответствие за данъчнозадължени лица.

(6) Всяка държава-членка, която е установила промяна в тенденциите при дейностите с цел измама на своя територия във връзка с услугите по настоящата директива, следва да изготви доклад относно това.

(7) С оглед осигуряване на възможност на всички държави-членки за прилагане на такъв механизъм е необходимо определено изменение на Директива 2006/112/ЕО.

(8) Доколкото целта настоящата директива, а именно борбата с измамите с ДДС чрез временна мярка, с дерогация от съществуващите правила на ЕС, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и поради това може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа за пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

⁽¹⁾ Становище от 10 февруари 2010 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ Становище от 21 януари 2010 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

- (9) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да се измени по съответния начин,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

В Директива 2006/112/ЕО се вмъква следният член:

„Член 199а

1. Държавите-членки могат да предвидят, до 30 юни 2015 г. и за минимален срок от две години, лицето платец на ДДС да е данъчнозадълженото лице, за което се извършва която и да е от следните доставки:

- а) прехвърлянето на квоти за емисии на парникови газове, както са определени в член 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (*), които могат да се прехвърлят в съответствие с член 12 от посочената директива;
- б) прехвърлянето на други единици, които могат да се използват от операторите за постигане на съответствие със същата директива.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за прилагането на механизма, предвиден в параграф 1, при въвеждането на такъв механизъм и предоставят на Комисията следната информация:

- а) декларацията относно обхвата на мярката за прилагане на механизма и подробно описание на придружаващите мерки, включително всички задължения за отчитане по отношение на данъчнозадължените лица, както и всички мерки за контрол;
- б) критериите за оценка, които позволяват сравнение между дейностите с цел измама по отношение на услугите, посочени в параграф 1, преди и след прилагането на механизма, дейностите с цел измама по отношение на други услуги преди и след прилагането на механизма, както и за увеличението на други видове дейности с цел измама преди и след прилагането на механизма;
- в) началната дата на мярката за прилагане на механизма и срокът, който трябва да бъде обхванат от нея.

3. Въз основа на критериите за оценка, посочени в параграф 2, буква б), държавите-членки, които прилагат предвидения в параграф 1 механизъм, представят доклад на Комисията не по-късно от 30 юни 2014 г. В доклада се посочва ясно информацията, която трябва да се третира като поверителна, и информацията, която може да се публикува.

Докладът представя подробна оценка на цялостната ефективност и ефикасност на мярката, по-специално по отношение на:

- а) въздействието върху дейностите с цел измама във връзка с доставки на услуги, обхванати от мярката;
- б) евентуално прехвърляне на дейности с цел измама към стоки или други услуги;
- в) разходите за съответствие за данъчнозадължени лица в резултат на мярката.

4. Всяка държава-членка, която е установила, считано от влизането в сила на настоящия член, промяна в тенденциите при дейностите с цел измама на своя територия във връзка с услугите, изброени в параграф 1, представя на Комисията доклад по този въпрос не по-късно от 30 юни 2014 г.

(*) ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32.“

Член 2

Държавите-членки, които изберат да прилагат механизма, предвиден в член 199а, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО, съобщават на Комисията разпоредбите на мярката за прилагане на механизма в момента на стартирането на механизма.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Директивата се прилага до 30 юни 2015 г.

Член 5

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Член 6

Настоящата директива се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 16 март 2010 година.

За Съвета
Председател
E. SALGADO